

## OVERWEGING 2<sup>e</sup> zondag 40 dagentijd & boeteviering 28 februari -1 maart 2026

Genesis 12, 1-4a; 2 Timotheüs 1, 8b-10; Mattheüs 17,1-9 reisbestemming

---

De afgelopen weken kwam het dagelijks langs in reclamespots en als u een krant leest, worden er hele pagina's aan gewijd: vakanties, reizen....

### **Boeken en folders vol bestemmingen vallen op de mat, komen in je telefoon.**

Direct aan het begin van een nieuw kalenderjaar worden we getriggerd, om na te denken over de vakantietijd... het mooie weer komt eraan en reis-aanbevelingen hebben dezelfde boodschap:

### **RESERVEER TIJDIG JE BESTEMMING EN GA ONBEZORGD OP EEN FIJNE VAKANTIE!**

En ik dacht: als je nu eens helemaal niet op reis gaat – maar je wilt wel onbezorgd leven, en als je God als je eindbestemming ziet, hoe doe je dat?

In alle bescheidenheid neem ik u vandaag toch even mee op een reisje:

Samen met Jezus en drie van zijn leerlingen bevinden we ons vandaag in het **evangelie** op een hoge berg en worden we uitgenodigd na te denken over de koers die we met ons leven gaan. Jezus staat op een kruispunt. Hij weet dat zijn leven voortijdig kan aflopen en Hij begint er met zijn leerlingen over te spreken. Door hen mee te nemen op weg naar zijn lijden, kruisdood én zijn verrijzenis, naar zijn **eindbestemming**, wil Hij hen ontzorgen...

Een mooi moment, even nadenken over je leven... om te ontzorgen...

Eigenlijk is dat wat wij vandaag ook doen met ons boetemoment...

Petrus voelt dat aan en zou wel op de berg willen blijven zoals je dat hebt in de zon of op een zorgeloze plek: *Laten we hier 3 tenten bouwen.*

Maar als ze Jezus dan zien in de gedaante van de Verrezeene, een vooruitblik krijgen op wie Hij echt is, op Zijn bestemming, dan slaat de schrik hen om het hart: Jezus in 't volle licht. 'Sta op en wees niet bang,' zegt Jezus, 'vertrouw er maar op dat Ik bij jullie ben.

Onze **levensreis** staat in een lange traditie, die voor Jezus en voor alle christenen al begint bij Abram, de oer-gelovige en via Mozes, de man van de 10 geboden, en via Elia, één van de belangrijkste profeten uit de geschiedenis, bij Jezus uitkomt en die verdergaat de toekomst in.

En we weten: Altijd gebeuren er nu eenmaal onverwachte dingen, zo is het leven. Daar kun je geen **reisverzekering** tegen afsluiten....

Jezus geeft hier een doorkijkje naar het einde van de weg die Hij naar de Vader gaat. Dat beeld van Jezus, verheerlijkt op de berg, zoals het **evangelietafereel** vandaag heet, laat de leerlingen zien dat het uiteindelijk goed komt...

Ook al bestaat er geen levensreis zonder risico's is... nooit.

Elk leven is altijd **een reis** naar het onbekende.... In het beeld dat Petrus, Jacobus en Johannes zien op de berg, waar Jezus voor hun ogen straalt als de zon, kunnen we **de prospectus, de reisgids** zien van waar Jezus uiteindelijk zijn

bestemming vindt. Duidelijk is dat als je iets wilt bereiken, dat je dat niet kunt zonder anderen, niet zonder mensen uit je verleden, ook niet zonder moeite.

**RESERVEER TIJDIG JE BESTEMMING EN GA ONBEZORGD OP EEN FIJNE VAKANTIE!**

De kunst, ook voor ons als gelovigen, is om net als **Abram**, zorgeloos op levensreis, te gaan: maar niet zonder God als bestemming in het oog te houden, niet zonder onszelf de vraag te stellen:

*Wat is de bedoeling van mijn leven, wat vind ik nou echt belangrijk, waar geloof ik in en waar hoop ik op en wat kan ik betekenen?*

Willen we die vraag beantwoorden dan is het goed eerst ballast kwijt te raken, ballast, die ons tegenhoudt om scherp naar jezelf te kijken: de ballast van onze welvaart, telefoontjes, prikkels van buiten, die ons afleiden van t wezenlijke.

Juist daarom telt de vastentijd 40 dagen: tijd om naar onszelf te kijken en weer eens opnieuw **op reis** te gaan in en bij onszelf en ons de vraag te stellen wat we echt willen en wat onze opdracht en doelen zijn in het leven.

Het zijn geen gemakkelijke vragen...**voor Abram niet, voor Jezus niet**, want zelfs als je letterlijk op een berg staat, betekent het **nóg** dat je onderweg bent en dat het een kunst is om het vertrouwde los te laten, om na te denken over hoe we ons leven hebben ingevuld en hoe we er opnieuw invulling aan zouden kunnen geven. Daarom de boeteviering: **als reis** op weg naar 'wie weet waarnaartoe?'. Loslaten om te ontdekken wat werkelijk belangrijk is.

Het hele leven is **een reis**, van uren, dagen, weken, jaren... Dit uurtje hier is maar ruim een half procent van de 168 uren die een week telt.

Is christen-zijn niet: **ál**tijd Jezus volgen, **altijd** met Hem onderweg zijn, je uren te vullen door in liefde en vrede te leven met alles en iedereen, te vergeven, ook als dingen niet lopen zoals we dachten? Te delen met armen, zwakken, ook eenzamen en mensen die we misschien niet zouden kiezen als vrienden.

De 40-tijd biedt **een reisprogram** aan dat ons zou kunnen ontzorgen... onze **bestemming voor ogen te houden en het reisadvies** ter harte te nemen:

**RESERVEER TIJDIG JE BESTEMMING EN GA ONBEZORGD OP EEN FIJNE VAKANTIE!**

Op weg naar het onbekende, soms bang voor de toekomst, maar...maak je geen zorgen!

Abraham ging op reis, de onbekendheid en de risico's tegemoet. En Jezus ging: richting kruis. Beiden met die stem van God: 'Neem je tent op, ga op reis, Ik ben bij je. Hecht niet te veel aan veiligheid, je eigen zin of eigen ding, maar vertrouw op Gods woord.' Het is **altijd een reis** zijn met bergen en dalen, mooie uitzichten en soms hard zwoegen en geduld hebben tot je er bent. Maar leef, leef onbezorgd op weg naar je bestemming – want ook **onze bestemming** is: **PASEN!** Amen.

*Pastor Nellie Hamersma*